

ISSN 2539-6897(Print)
ISSN 2985-1947(Online)

โรงพยาบาลกระบี่
KRABI HOSPITAL

วารสาร กระบี่เวชสาร Krabi Medical Journal

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2567
Vol.7 No.2 July-December 2024

โรงพยาบาลกระบี่

325 ถนนอุตรกิจ ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.กระบี่ 81000

WWW.KRABIHOSPITAL.GO.TH

กระบี่เวชสาร KRABI MEDICAL JOURNAL

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

ISSN 2539-6897 (Print)

ISSN 2985-1947 (Online)

วารสารกระบี่เวชสาร

ISSN 2539-6897 (Print)

ISSN 2985-1947 (Online)

เจ้าของ โรงพยาบาลกระบี่

ที่ปรึกษา

นายสมบุรณ์ บุญกิตติชัยพันธ์

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดกระบี่

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

คณะกรรมการอำนวยการ

นายสุรัตน์ ตันติทวีวรกุล

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกระบี่

โรงพยาบาลกระบี่

นางนงลักษณ์ ติลาสุวานนท์

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

นายวสิน เทียนกิ่งแก้ว

ทันตแพทย์เชี่ยวชาญ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

นายดำรงห์ ประคิตวาทีน

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

นายธีรศักดิ์ อุดมศรี

นายแพทย์เชี่ยวชาญ

โรงพยาบาลกระบี่

นางลัดดาวัลย์ ปลอดฤทธิ์

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

โรงพยาบาลกระบี่

นางสาวผ่องพรรณ ฌนอมศรีมงคล

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

โรงพยาบาลกระบี่

นายพันธุ์ศักดิ์ สังข์สัพพันธ์

ทันตแพทย์ชำนาญการพิเศษ

โรงพยาบาลกระบี่

นายสัญญา สุระ

นายแพทย์ชำนาญการ

โรงพยาบาลกระบี่

นางสุธาสินี ธีระพร

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

โรงพยาบาลกระบี่

บรรณาธิการ

นางศุภมาส พันธุ์ชัย

นายแพทย์เชี่ยวชาญ

โรงพยาบาลกระบี่

กองบรรณาธิการ

นางสาวผ่องพรรณ ฌนอมศรีมงคล

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

โรงพยาบาลกระบี่

นายสัญญา สุระ

นายแพทย์ชำนาญการ

โรงพยาบาลกระบี่

นายปฐม สกกลิตวิวัฒน์

นายแพทย์ชำนาญการ

โรงพยาบาลกระบี่

นายประวิตร แยมพงษ์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

นายบุญเรือง ขาวนวล

อาจารย์

มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

นายไพสิฐ บุญยะกวี

วิทยาการชำนาญการ

วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรตรัง

นายคเชนทร์ บุญรอด

ทันตแพทย์ชำนาญการ

โรงพยาบาลสะเดา

นางสาวศิริสุข วรรณศรี

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

นางสาวกานต์นันท์ เพียสุพรรณ

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

โรงพยาบาลกระบี่

นายอาทิตย์ บุญรอดชู

อาจารย์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

นายศิริวิทย์ อัสวฒิมวงศ์

เภสัชกรชำนาญการ

โรงพยาบาลกระบี่

นางสุธาสินี ธีระพร

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

โรงพยาบาลกระบี่

นางอรพรรณ บริพันธ์

นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

โรงพยาบาลกระบี่

คณะกรรมการจัดทำวารสาร

นางสาวโสภา วังบุญคง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ	โรงพยาบาลกระบี่
นายวรพงศ์ เรืองสงค์	เภสัชกรชำนาญการ	โรงพยาบาลกระบี่
นายสาวรรณพร สายนัย	เภสัชกรปฏิบัติการ	โรงพยาบาลกระบี่
นางสาวอัจจิมา ชนะกุล	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	โรงพยาบาลกระบี่
นายอนันต์ เครือยศ	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	โรงพยาบาลกระบี่
นางฤติชา หมวดทอง	เจ้าพนักงานโสตทัศนศึกษาชำนาญงาน	โรงพยาบาลกระบี่
นางสาวนรินทร์ ชุนรักษา	บรรณรักษ์	โรงพยาบาลกระบี่

จัดรูปเล่ม นางอรพรรณ บริพันธ์

ออกแบบปก นายอนันต์ เครือยศ

วารสารกระบี่เวชสาร เป็นวารสารราย 6 เดือน กำหนดออกในเดือน มกราคม - มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม

บทความนิพนธ์ต้นฉบับจะต้องผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 ท่าน แบบผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แต่งไม่ทราบชื่อกันและกัน (double-blind review) และการตีพิมพ์บทความจะต้องได้รับการอนุญาตจากกองบรรณาธิการเป็นลายลักษณ์อักษร

(เนื้อหาต้นฉบับที่ปรากฏในวารสารเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน ทั้งนี้ไม่รวมความผิดพลาดอันเกิดจากเทคนิคการพิมพ์)

สารบัญ

นิพนธ์ต้นฉบับ

การเปรียบเทียบระหว่าง HARMS₂-AF score และ CHA₂DS₂-VAsc score ในการพยากรณ์ภาวะหัวใจห้องบนเต้นระริก หลังการผ่าตัดชนิดที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวใจในโรงพยาบาลทั่วไปแห่งหนึ่ง

มรุต ทองปาน

1

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะด้อยค่าตนเองและความภูมิใจในตนเองของนิสิตแพทย์

กลุ่มสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีลาเรียนมหาวิทยาลัยนเรศวร

กุลสุมา อิสลาม

15

ผลการใช้แนวปฏิบัติในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเบาหวาน โดยใช้รูปแบบ D- METHOD โรงพยาบาลเคียนซา

พุทธมาท พิศุศลนทร และจิราพร อุดมกิจพิพัฒน์

25

ความชุกของการบาดเจ็บของกระดูกขากรรไกรและใบหน้าโรงพยาบาลกระบี่ การศึกษาย้อนหลังระยะเวลา 14 ปี

พันธุ์ศักดิ์ สังข์สัพพันธ์

41

ประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ:

กรณีศึกษาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุง

เพ็ญ สุขมาก, บุญเรือง ขาวนวล, จารุรัตน์ ปัญโญ, สุพานต์ มณีโลกย์, โสมลรี เดชารัตน์, นิภาพร บุตรสิงห์

และกรรณิกา เรืองเดช ขาวสวนศรีเจริญ

55

การขับเคลื่อนชุมชนเพื่อการจัดการอุบัติเหตุทางถนนในชุมชนบ้านน้ำใต้บ่อตำบลบ้านนา อำเภอสครินทรินทร์ จังหวัดพัทลุง

ชารินทร์ เจ๊ะเงาะ, อารีนา สาอะ, ภัทรพงศ์ เยว้แสง, เมธิศา ศรีละมุล, บุญเรือง ขาวนวล, ชไมพร ทองเพชร และสุดตมา สุวรรณมณี

69

ประสิทธิภาพของการให้ยาNalbuphineทางหลอดเลือดดำในการป้องกันอาการคันจากการใช้ยา morphine

ทางช่องน้ำไขสันหลังในผู้ป่วยผ่าตัดคลอด

วรพันธุ์ ฤทธิเดช

85

สารบัญ

รายงานผู้ป่วย

การสอบสวนอุบัติเหตุหมู่ : กรณีรถตู้รับส่งนักเรียน เสียหลักข้ามเลนลงคูข้างทางถนนฝั่งตรงข้ามบนถนนทางหลวงชนบท
หมายเลข 5036 (แยกทางหลวงชนบท กบ.6022 - ท่าเทียบแพหลังสวด) อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่
วิรัช สนิธเมือง 95

การพยาบาลผู้ป่วยกระดูกขาหักหลังผ่าตัดใส่โลหะยึดกระดูกภายนอกที่ลำเลียงด้วยอากาศยานแบบปีกตรึง : กรณีศึกษา
นครินทร์ เชื้อนิจ และสิทธิภรณ์ ราชบุรณย์ 105

การรักษาทางกายภาพบำบัดในผู้ป่วยหลอดเลือดสมองตีบ: กรณีศึกษา 2 ราย
จิรายุส ตันตาปกุล 115

ปกิณกะ

การดูแลทารกที่คลอดจากมารดาที่ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบี
ศุภมาส พันธุ์ชัย 131

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน 135

บทบรรณาธิการ

วารสารกระเปาะเวชสารของเราได้ดำเนินการเผยแพร่บทความ งานวิจัยต่างๆอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ซึ่งฉบับนี้จะเป็นฉบับสุดท้ายที่จะมีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม และตั้งแต่ฉบับหน้าเป็นต้นไป ทางวารสารจะมีการเผยแพร่ในรูปแบบออนไลน์เท่านั้น หลายปีมานี้ทางวารสารได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบ และการนำเสนอ เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และยังเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอผลงานที่น่าภาคภูมิใจ และมีคุณภาพของพี่น้องสาธาณสุขของเรา ที่ยังคงพัฒนางานด้านการวิจัย และนำไปต่อยอดสู่การพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยต่อไป

ในเล่มนี้จะมีทั้งงานวิจัย กรณีศึกษา ที่มีประโยชน์มากมาย ที่อาจจะเป็นการจุดประกายความคิดสำหรับการดูแลผู้ป่วยในอนาคต ซึ่งทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้พวกเราก้าวไปข้างหน้าด้วยกันต่อไป

แพทย์หญิงศุภมาส พันธุ์ไชย
บรรณาธิการ

เว็บไซต์ วารสารกระเปาะเวชสาร

ตารางที่ 5 ผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบเซรียลและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน ระหว่างปัจจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์และการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุงไปสู่การปฏิบัติ (จำนวน 17 คน)

ปัจจัยที่ศึกษา	การรับรู้ยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์	การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์ไปสู่การปฏิบัติ
เพศ (ชาย 1 หญิง 0) ^a	0.380	0.272
กลุ่มอายุ (ปี)	0.131	0.136
ระดับการศึกษา	0.172	0.058
การเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาข้าวอินทรีย์ใน 1 ปี (เข้าร่วม 1 ไม่เข้าร่วม 0) ^a	0.688*	0.430
การมีส่วนร่วมในการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุง	0.523*	0.388
จำนวนการสนับสนุนของหน่วยงานในการขับเคลื่อนการพัฒนาข้าวอินทรีย์ไปสู่การปฏิบัติ	0.491*	0.496*
การรับรู้ยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวอินทรีย์และเกษตรสุขภาพจังหวัดพัทลุง		0.771*

*p-value < .05, Point-biserial correlation ปัจจัยที่ 1 และ 4, Spearman correlation ปัจจัยที่ 2, 3, 5-7

การอภิปรายผล

ตั้งแต่หน่วยงานจากภาครัฐได้เริ่มมีโครงการส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ (Organic agricultural system) ส่งผลให้เกิดกลุ่มทำนาอินทรีย์ ผลการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุง ก่อให้เกิดกระแสในการดำเนินการผลิตข้าวอินทรีย์ ทั้งนี้โอกาสสำคัญที่ทำให้แผนยุทธศาสตร์ข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุงเกิดการขับเคลื่อน คือ การประกาศและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ โครงการส่งเสริมการผลิตเกษตรข้าวอินทรีย์ 1 ล้านไร่ กระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และวิถีชุมชน วิถีธรรมชาติของจังหวัดพัทลุง กระแสการตื่นตัวและสนใจด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นผลเกิดความต้องการของผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น⁽¹¹⁻¹⁴⁾ ผลการขับเคลื่อนที่ผ่านมาทำให้เกิดการแต่งตั้งคณะกรรมการในการขับเคลื่อน และมีการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการผ่านการประชุมของหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดพัทลุง เกิดการบูรณาการงบประมาณตามยุทธศาสตร์จังหวัดในการขับเคลื่อนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกิดการประสานการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการขับเคลื่อน⁽¹⁴⁾ ทั้งกระบวนการต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เกิดกระบวนการพัฒนาของกลุ่มเกษตรกรในเชิงคุณภาพและมาตรฐานมากขึ้น เกิดการขับเคลื่อนสถาบันด้านวิชาการมีการขับเคลื่อน ส่วนกลุ่มวิสาหกิจเกษตรกรเกิดความสนใจและตื่นตัวมากขึ้น เกิดกระแสเกษตรอินทรีย์ เกษตรจิตสำนึก เกษตรบุญ ทั้งนี้กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตข้าวเกิดการขยายตัวและสนใจทำเกษตรอินทรีย์ข้าวอินทรีย์มากยิ่งขึ้นเกษตรกรเห็นผลด้านสุขภาพและสุขภาวะมากขึ้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของคมสันต์ บุพตาและภักดี โพธิ์สิงห์⁽¹⁵⁻¹⁶⁾ ที่ศึกษานโยบายเกษตรอินทรีย์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทย พบว่าการปฏิบัติตามทฤษฎีเกษตรอินทรีย์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ทำให้มีคุณภาพชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ข้อค้นพบสำคัญอีกประการของการศึกษา พบว่า การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุง มีความกังวลในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติและไปสู่ความต่อเนื่องได้ คือ คณะทำงานในการขับเคลื่อนและต่อเนื่องการขับเคลื่อน กระบวนการในการสื่อสารสาธารณะและการรับรู้ทั้งในกลุ่มเกษตรกรเอง และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง การรับรู้กระบวนการเชิงคุณภาพ/ปลอดภัย ปริมาณข้าวอินทรีย์มากกว่าความเป็นจริง การปันราคาข้าว ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ “ตกเขียว” ข้าว จะต้องมีการระบบการประกันราคา การขยายเวลาการนำเข้าและใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรและการปนเปื้อนสารเคมีจากแหล่งอื่นหรือแหล่งใกล้เคียง ส่วนข้อจำกัดในการขับเคลื่อน คือ การรวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็ง การรับรองคุณภาพ ความเข้าใจขององค์กร/สาธารณะเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ GI การไม่มีเครื่องหมายรับรองคุณภาพ/ปลอดภัยที่ดำเนินการทั้งระบบ⁽⁹⁾ ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อการขับเคลื่อนคือ การจัดการฐานข้อมูลที่เป็นระบบและเป็นปัจจุบันทั้งปริมาณการผลิตข้าว ส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตรอินทรีย์ที่เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการประชุมหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่อง เพื่อการติดตามและประเมินผล และสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาการประชาสัมพันธ์และสื่อสารหรือชี้แนะสินค้าอย่างเป็นระบบ ควรส่งเสริมและสร้างกระแสการผลิตเพื่อการบริโภคในจังหวัดมากกว่าการผลิตเพื่อการค้าหรือการขายเป็นหลัก สำหรับการรับรองคุณภาพควรมีการแสดงใบรับรองที่สังคมรับรู้ในวงกว้าง และทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมที่แท้จริงทั้งการวางแผน ตัดสินใจ ดำเนินการ ติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ดำเนินงานขับเคลื่อนพัฒนาเกษตรอินทรีย์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ทั้งในด้านการผลิต การจัดการผลผลิต การแปรรูป การตลาด และการบริโภค
2. ควรมีนโยบายในการสร้างตราสัญลักษณ์เกษตรอินทรีย์ปลอดภัยจังหวัดพัทลุง ที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างความแตกต่างและเอกลักษณ์สินค้าเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดพัทลุง หลังจากได้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายตราสัญลักษณ์กับกรมทรัพย์สินทางปัญญาแล้วจะกำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบการขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์
3. ควรจะสนับสนุนการสร้างบรรจุภัณฑ์ สนับสนุนการจำหน่ายทั้งในและนอกพื้นที่ฯ รมรณรงค์และส่งเสริมการจัดงานบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์/ปลอดภัยเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ พร้อมเจรจาธุรกิจ ส่งเสริมทั้งการจำหน่าย ผ่านช่องทาง Offline และ Online เชื่อมโยงตลาดทุกภูมิภาค
4. ควรมีการวางแผนอย่างชัดเจนเหมาะสมกับบริบทแต่ละพื้นที่ของจังหวัดเพื่อการดำเนินการตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีความต่อเนื่องและการประชาสัมพันธ์ควรดำเนินการเชิงรุกมากกว่านี้และหลากหลายรูปแบบ
2. ควรส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตข้าวอินทรีย์/ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรเข้าใจ รวมทั้งส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้กับเกษตรกร

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580. [อินเทอร์เน็ต].2561. [เข้าถึงเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2561]. เข้าถึงได้จาก: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF.
2. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือครอบครัวต้นแบบ “เลี้ยงดูลูกตามคำสอนพ่อ” คุณธรรม 8 ประการของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.(พิมพ์ครั้งที่2) . นนทบุรี : บริษัท จีที ทูลจำกัด; 2562.

3. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2564 - 2570 . กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิก จำกัด; 2564.
4. คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ. ยุทธศาสตร์การพัฒนากเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ.2560-2564. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร; 2564.
5. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. สำนักนายกรัฐมนตรี; 2559.
6. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ; 2561.
7. สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ.หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2561-2562. นนทบุรี. 2561.
8. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ยุทธศาสตร์.การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2564. [อินเทอร์เน็ต].2564 [เข้าถึงเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2561]. <https://www.opsmoac.go.th/prachuapkhirikhan-dwl-files-431891791946>
9. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทข้าวอินทรีย์ จังหวัดพัทลุง. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนารข้าวอินทรีย์จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2562 – 2566. อัดสำเนา; 2560.
10. นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ. โครงการยุทธศาสตร์ข้าวไทย การวิจัยพัฒนาข้าวไทยและการมองไปข้างหน้า. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. รายงานการวิจัย; 2558.
11. Anisur Rahman Khan. Policy implementation: Some aspects and issues. Journal of Community Positive Practices, XVI(3) 2016, 3-12 ISSN Print: 1582-8344; Electronic: 2247-6571
12. Billie Weiss. 2008. A Guidebook to Strategy Evaluation. Southern California Injury Prevention Research Center (SCIPRC) UCLA
13. Barbara Smith, Joicey Hurth, Lynda Pletcher, Evelyn Shaw, Kathy Whaley, Mary Peters and Glen Dunlap. 2014. A Guide to the Implementation Process: Stages, Steps and Activities.
14. ศิรินาถ ตงศิริ ศุภวิตา แสนศักดิ์ ชนัตถา พลอยเลื่อมแสง วรพจน์ พรหมสัตยพรต สุ่มทนา กลางคาร. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข. 12 (1) มกราคม-มีนาคม 2561.
15. คมสันต์ บุพตาและภักดี โพธิ์สิงห์. นโยบายเกษตรอินทรีย์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทย. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์. 4 (3) กันยายน-ธันวาคม 2562.
16. Trochim, W.M.K. 2009. Evaluation policy and evaluation practice. In W.M.K. Trochim, M. M. Mark, & L. J. Cooksy (Eds.), Evaluation policy and evaluation practice. New Directions for Evaluation, 123, 13–32.

การขับเคลื่อนชุมชนเพื่อการจัดการอุบัติเหตุทางถนนในชุมชนบ้านน้ำไต่บ่อ ตำบลบ้านนา อำเภอสรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ชาลีนี้ เจ๊ะเงาะ*
อารีนา สาอะ*
ภัทรพงศ์ เยาว์แสง**
เมธิสา ศรีละมุล**
บุญเรือง ขาวนวล***
ชไมพร ทองเพชร***
สุดตมา สุวรรณมณี***

(Received : September 19, 2024; Revised : December 16, 2024; Accepted : December 27, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มแกนนำชุมชนในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนของชุมชนบ้านน้ำไต่บ่อ เพื่อประเมินการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชนในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนของชุมชนบ้านน้ำไต่บ่อ และ เพื่อประเมินพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของคนในชุมชน ได้แก่ การขับซี่ย้อนศร และการสวมหมวกนิรภัยของคนในชุมชนบ้านน้ำไต่บ่อ ตำบลบ้านนา อำเภอสรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง ก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มแกนนำชุมชน จำนวน 24 คน และตัวแทนครัวเรือน จำนวน 53 คน การดำเนินการใช้ระยะเวลา 3 เดือน เก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม รวบรวมโดยใช้การวิเคราะห์ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ Wilcoxon signed-ranks test และสถิติ Paired Sample Test ผลการวิจัยพบว่า หลังการดำเนินการการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชนในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนดีกว่าก่อนดำเนินการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) หลังดำเนินการพฤติกรรมการขับซี่ย้อนศรดีกว่าก่อนดำเนินการ $p < 0.001$) ส่วนพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย พบว่า หลังดำเนินการประชาชนในชุมชนมีการสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ทั้งนี้ ควรมีกระบวนการติดตามประเมินผล และสะท้อนข้อมูลการดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยคนในชุมชน โดยบุคลากรสาธารณสุขหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ และควรมีการเสริมพลังเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขับขี่ปลอดภัยในชุมชน

คำสำคัญ: การขับเคลื่อนชุมชน / การจัดการอุบัติเหตุทางถนน / พฤติกรรมขับขี่ปลอดภัย

*นักศึกษาลัทธิศาสนาวิชาสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน, มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

**กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

***อาจารย์หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (สาธารณสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

Community Mobilization for Road Traffic Injury Management in the Ban Nam Tai Bo Community, Ban Na Sub-district, Srinakarindra District, Phatthalung Province.

*Sarinee Jehngoh**

*Areena Saa**

*Pattarapong Yaosaeng***

*Merisa Srilamul***

*Boonruang Khaonuan****

*Chamaipom Thongphet****

*Suttama Suwanmanee****

(Received : September 19, 2024; Revised : December 16, 2024; Accepted : December 27, 2024)

Abstract

This research was a participatory action research aimed to promote and develop the participation of community leaders for road traffic injury management in the Ban Nam Tai Bo community, to evaluate the community participation of leaders for road traffic injury management, and to evaluate the safe driving behavior of people in the community, including driving backwards and wearing helmets of people in the Ban Nam Tai Bo community. Ban Na Sub-district, Srinakarindra District Phatthalung Province before and after the operation. The sample in this study were 24 community leaders and 53 household representatives. The intervention took for 3 months, using questionnaire data and collected using descriptive statistics such as number, percentage, mean, standard deviation, and using inferential statistics such as Wilcoxon signed-ranks test and Paired Sample Test statistics.

The results showed that after the implementation of the participation of community leaders in road accident management, it was better than before the implementation. Statistically significant ($p < 0.001$) After the implementation of the driving behavior, the driving behavior was better than before the implementation ($p < 0.001$) and the behavior of wearing a helmet was found to be statistically significant ($p < 0.001$). Suggestions should be based on a community-based participatory process. There should be a process to continuously monitor, evaluate and reflect the implementation data by people in the community. Public health workers or local government organizations were the directors of the learning process and should be empowered to change safe driving behaviors in the community.

Keywords: Community Mobilization / Road Traffic Injury Management / Safety Drive Behavior.

*Student, Bachelor of Public Health, Faculty of Health and Sports Sciences, Phatthalung Campus.

**Department of Civil Service and Integration Services, Sri Nakhon Hospital, Phatthalung Province.

***Instructor, 1Department of Public Health Faculty of Health and Sports Sciences, Phatthalung Campus.

